Aylles
+ Skrowrock

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, dnia 15 stycznia 1974 r. Nr 1 Poz. 1—5

TREŚĆ:

Poz. 1 — Zarządzenie Nr 42/73 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 8 grudnia 1973 r. w sprawie **utworzenia Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Olsztynie i nadania mu Statutu.**

ZARZĄDZENIA ORGANÓW ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ

2 — Zarządzenie Nr 3/73 Wojewody Olsztyńskiego z dnia 14 grudnia 1973 r. w sprawie **organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków.**

3 — Zarządzenie Nr 10/73 Wojewody Olsztyńskiego z dnia 29 grudnia 1973 r. w sprawie **funduszu rozwoju kultury fizycznej.**

AKTY PRAWNE INNYCH ORGANÓW

4 — Zarządzenie Porządkowe Nr 8 Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego z dnia 29 grudnia 1973 r. w sprawie **bezpieczeństwa pożarowego** na obszarze morskich **portów i przystani.**

KOMUNIKATY i OGŁOSZENIA

5 — Ogłoszenie Państwowego Zakładu Ubezpieczeń Oddziału Wojewódzkiego w Olsztynie z dnia 22 listopada 1973 r. w sprawie taryfy i wysokości składki za **ubezpieczenie pełnych kosztów leczenia koni i bydła.**

1.

ZARZĄDZENIE Nr 42/73
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 8 grudnia 1973 r.

w sprawie utworzenia Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Olsztynie i nadania mu Statutu.

Na podstawie art. 28 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) w związku z zarządzeniem Nr 64 Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 30 października 1973 r. w sprawie objęcia zjednoczeń (zrzeszeń) gospodarki komunalnej i mieszkaniowej przepisami uchwały nr 14 Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1971 r. w sprawie zasad organizacji państwowego przemysłu terenowego (Monitor Polski Nr 10, poz. 64) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie zarządza, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1974 r. przekształca się Wojewódzkie Zrzeszenie Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Olsztynie w Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Olsztynie.

§ 2. Nadaje się Statut Wojewódzkiemu Zjednoczeniu Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Olsztynie, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 3. Tracą moc:
1. Uchwała Nr III/18 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 18 stycznia 1963 r. w sprawie przekształcenia Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Olsztynie (Dz. Urz. WRN Nr 9, poz. 112).
2. Uchwała nr 129/1071/72 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 31 października 1972 r. w sprawie nadania Statutu Wojewódzkiemu Zrzeszeniu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Olsztynie (Dz. Urz. WRN Nr 15, poz. 196).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem wydania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

Sekretarz Prezydium
mgr Stanisław Tuński

Przewodniczący Prezydium
mgr Sergiusz Rubczewski

Załącznik do Zarządzenia
Prezydium WRN w Olsztynie
z dnia 8 grudnia 1973 r. (poz. 1)

STATUT
Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Olsztynie.

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. 1. Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Olsztynie zwane dalej „Zjednoczeniem" działa na podstawie:
— dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111),
— zarządzenia nr 42/73 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 8 grudnia 1973 r. w sprawie utworzenia Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Olsztynie i nadania mu Statutu,

2. Zjednoczenie działa zgodnie z postanowieniami:
— zarządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska nr 64 z dnia 30 października 1973 r. w sprawie objęcia zjednoczeń (zrzeszeń) gospodarki komunalnej i mieszkaniowej przepisami uchwały Nr 14 Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1971 r. w sprawie zasad organizacji państwowego przemysłu terenowego,
— niniejszego Statutu.

§ 2. Siedzibą Zjednoczenia jest m. Olsztyn,

§ 3. 1) Zjednoczenie jest państwową organizacją gospodarczą, działającą według zasad rozrachunku gospodarczego i rozlicza się z budżetu Państwa przez budżet Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie,

2. Zjednoczenie podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorstw państwowych i nabywa osobowość prawną z dniem wpisu do rejestru,

§ 1. W Zjednoczeniu zgrupowane są przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, podległe bezpośrednio zjednoczeniu oraz prezydiom rad narodowych (naczelnikom miast i gmin),

2. Zjednoczenie obejmuje swym działaniem w zakresie ustalonym poszczególnymi postanowieniami statutu, zakłady i jednostki budżetowe gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

3. Wykaz jednostek zgrupowanych w Zjednoczeniu zawiera załącznik do statutu.

4. Ilekroć w niniejszym statucie jest mowa bez bliższego określenia o „zgrupowanych jednostkach organizacyjnych" należy przez to rozumieć jednostki wymienione w ust. 1, i 2.

§ 5. 1. Zjednoczenie podlega bezpośrednio Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie.

2. Nadzór zwierzchni nad działalnością Zjednoczenia sprawuje Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska.

§ 6. W zakresie odpowiedzialności i reprezentowania Zjednoczenia stosuje się przepisy o przedsiębiorstwach państwowych.

Bibl. Jagiell.

§ 7. 1. Dyrektor Zjednoczenia wykonuje w stosunku do zgrupowanych w nim przedsiębiorstw uprawnienia i obowiązki jednostki nadrzędnej.

2. Dyrektor Zjednoczenia przy wykonywaniu swych zadań nie może naruszać uprawnień prezydiów rad narodowych oraz zastrzeżonej prawnie samodzielności zgrupowanych przedsiębiorstw.

II. Zadania i metody działania zejdnoczenia.

§ 8. Zadaniem zjednoczenia jest stwarzanie warunków do wszechstronnego rozwoju gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz sprawnej i racjonalnej działalności poszczególnych branż tej gospodarki zgodnie z planami gospodarczymi i potrzebami społecznymi województwa. Dla realizacji tego zadania zjednoczenie w szczególności:

1. Organizuje wykonanie przez przedsiębiorstwa i inne zgrupowane jednostki zadań w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej ustalonych w planie gospodarki oraz w aktach prawnych władz centralnych i terenowych.

2. Opracowuje zbiorcze projekty:
— wieloletnich i rocznych planów inwestycji komunalnych z uwzględnieniem potrzeb budownictwa mieszkaniowego i towarzyszącego w zakresie podstawowej infrastruktury technicznej przy współpracy na tym odcinku z wojewódzkimi zarządami inwestycji miejskich (jednostkami równorzędnymi), które opracowują plany uzbrojenia terenów oraz sprawuje nadzór nad realizacją tych planów,
— wieloletnich i rocznych planów remontów urządzeń komunalnych i budynków mieszkalnych oraz sprawuje nadzór nad realizacją tych planów,
— planów i budżetów zgrupowanych jednostek organizacyjnych i sprawuje nadzór nad nich realizacją.

3. Udziela zgrupowanym jednostkom organizacyjnym wszechstronnej pomocy w dziedzinie wprowadzania postępu technicznego, organizacyjnego i ekonomicznego w eksploatacji urządzeń komunalnych i budynków mieszkalnych oraz świadczeniu usług komunalnych i mieszkaniowych.

4. Rozdziela środki pozostające w dyspozycji zjednoczenia.

5. Organizuje przedsięwzięcia gospodarcze, techniczne i inne, zapewniające pomoc zgrupowanym jednostkom organizacyjnym, a w szczególności:
— wspólne magazyny zapotrzebowania w materiały i części zamienne,
— produkcję pomocniczą,
— bazy transportu sprzętu i maszyn,
— zaplecze badawczo-doświadczalne,
— przedsiębiorstwa patronackie,
— przedsiębiorstwa specjalistyczne,
— ośrodki szkolenia zawodowego i zaplecza tych ośrodków,
— ośrodki psychologiii i socjologii pracy,
— wspólną działalność socjalno-bytową,

5. Współpracuje z organami prezydium WRN z zakresu gospodarki komunalnej, przestrzennej i ochrony środowiska oraz Wojewódzkim Zarządem Inwestycji Miejskich i Wojewódzkim Zjednoczeniem Budownictwa Komunalnego przy rozwiązywaniu zagadnień gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, w których zainteresowane są te jednostki organizacyjne..

§ 9. Zakładom budżetowym gospodarki komunalnej i mieszkaniowej — zwłaszcza w gminach i miastach nie stanowiących powiatów — zjednoczenie udziela niezbędnej pomocy — szczególnie w sprawach budowy, eksploatacji i remontów urządzeń komunalnych, wdrażania postępu technicznego i organizacyjnego oraz stosowania norm technicznych i przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

III. Organy zjednoczenia.

§ 10. Na czele zjednoczenia stoi dyrektor, który kieruje zjednoczeniem, zgodnie z zasadą jednoosobowego kierownictwa.

§ 11. 1. Dyrektor realizuje zadania zjednoczenia przy pomocy zastępców i głównego księgowego, którzy działają w granicach udzielanych im pełnomocnictw.

2. Decyzje, wytyczne i polecenia w ramach zakresu działania zjednoczenia, mogą być wydawane przedsiębiorstwom wyłącznie przez dyrektora zjednoczenia lub w jego imieniu przez upoważnionego zastępcę.

3. Regulamin organizacyjny zjednoczenia, obejmujący strukturę wewnętrzną oraz zakres działania poszczególnych komórek organizacyjnych, ustala dyrektor po zasięgnięciu opinii Kolegium.

§ 12. 1. W Zjednoczeniu działa Kolegium jako organ opiniodawczo-doradczy w zakresie rozwiązywania podstawowych zagadnień zjednoczenia.

2. W skład Kolegium wchodzą Dyrektor Zjednoczenia, zastępcy dyrektora, główny księgowy oraz powołani członkowie Kolegium, spośród dyrektorów zgrupowanych jednostek i przedstawicieli instytucji współdziałających.

3. Członków Kolegium powołuje Przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej na wniosek dyrektora zjednoczenia. W skład kolegium powinni wejść znawcy wszystkich podstawowych branż gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,

4. W posiedzeniach Kolegium mogą brać udział z głosem doradczym zaproszeni specjaliści, naukowcy i praktycy, kierownicy nie reprezentowanych w Kolegium Zjednoczenia zgrupowanych jednostek organizacyjnych, przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych oraz w miarę potrzeby przedstawiciele organów samorządu robotniczego lub konferencji ekonomicznych przedsiębiorstw.

§ 13. 1. Przewodniczący Kolegium jest z urzędu dyrektor zjednoczenia.

2. Kolegium podejmuje uchwały zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy liczby członków Kolegium. Członkowie Kolegium mogą zastrzec sobie w protokole odrębne stanowisko w sprawach będących przedmiotem obrad Kolegium.

3. W podstawowych sprawach, dotyczących wspólnych przedsięwzięć gospodarczych organizowanych przez zjednoczenie i finansowanych w całości lub częściowo z własnych środków przedsiębiorstw oraz budowy i eksploatacji wspólnych urządzeń socjalno-bytowych — Kolegium podejmuje uchwały mające moc obowiązującą większością głosów przy obecności co najmniej 3/4 liczby członków Kolegium. Uchwały takie mają charakter stanowiący i wiążący dyrektora zjednoczenia.

4. Dyrektor ma prawo i obowiązek wstrzymać wykonanie uchwały, o której mowa w ust. 3, sprzecznej z obowiązującymi przepisami lub z celem, albo zasadami działania zjednoczenia. W takich przypadkach dyrektor zjednoczenia przedstawia Przewodniczącemu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej odpowiednią informację i powiadamia o tym członków Kolegium.

§ 14. 1. Kolegium może wyłonić zespoły branżowe lub specjalistyczne dla rozpatrywania spraw dotyczących działalności zgrupowanych jednostek organizacyjnych określonych branż lub specjalności.

2. W skład zespołów mogą być w miarę potrzeby powoływani również fachowcy nie będący członkami Kolegium.

3. Organizację pracy zespołów określa regulamin pracy Kolegium.

§ 15. 1. Przedmiotem obrad Kolegium są sprawy przedstawione przez dyrektora zjednoczenia lub zgłoszone przez członków Klegium.

2. Kolegium ocenia okresowe i roczne wyniki działalności zjednoczenia i zgrupowanych jednostek organizacyjnych oraz podejmuje w tym zakresie uchwały i wnioski.

§ 16. 1. Posiedzenia Kolegium zwołuje dyrektor zjednoczenia co najmniej raz na kwartał.

2. Tryb pracy Kolegium określa regulamin uchwalony przez Kolegium Zjednoczenia.

Rada techniczn o-ekonomiczna

§ 17. 1. Przy zjednoczeniu może być powołana przez dyrektora zjednoczenia rada techniczno-ekonomiczna, jako organ doradczy w zakresie podstawowych problemów technicznych i ekonomicznych.

2. W skład rady techniczno-ekonomicznej wchodzą specjaliści powoływani spośród pracowników zjednoczenia, przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu, jak również pracownicy nauki, działacze gospodarczy i społeczni spoza zjednoczenia.

3. Przewodniczącym rady jest dyrektor zjednoczenia względnie wyznaczona przez niego osoba spośród członków rady.

4. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

IV Zakres działania zjednoczenia.

§ 18. Zjednoczenie w stosunku do zgrupowanych jednostek organizacyjnych spełnia następujące funkcje:

1. W zakresie działalności ekonomicznej w szczególności:
a) udziela pomocy zgrupowanym jednostkom organizacyjnym w zakresie postępu ekonomicznego, przygotowuje opinie lub wnioski, zawierające ocenę celowości ekonomiczno-społecznej i efektywności projektów planów oraz innych przedsięwzięć,
b) opracowuje zbiorcze projekty planów i budżetów, opracowuje wytyczne, ustala dla zgrupowanych przedsiębiorstw dyrektywne wskaźnik i normy finansowe oraz rozdziela planowe zadania i środki, udziela porad i pomocy zgrupowanym jednostkom organizacyjnym w zakresie realizacji przez nie planów i budżetów, przeprowadza oceny i kontrolę ich realizacji,
c) dokonuje zmian w rocznych planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw w ramach posiadanych uprawnień i środków, przy zachowaniu łącznych wskaźników dyrektywnych ustalonych dla zjednoczenia oraz informuje o tych zmianach właściwe prezydia rad narodowych i oddziały banku finansującego,
d) opracowuje wnioski i wydaje opinie w zakresie cen i taryf usług komunalnych i mieszkaniowych,
e) kontroluje i analizuje sprawozdania z wykonania planów i budżetów, sporządza sprawozdania zbiorcze oraz opracowuje kompleksowe analizy działalności gospodarczej, w szczególności pod kątem kierunków rozwoju gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz uwzględniania zaspokajania potrzeb ludności.

2. W zakresie działalności inwestycyjnej w szczególności:
a) określa kierunki rozwoju urządzeń komunalnych,
b) opracowuje wytyczne dotyczące programowania i planowania inwestycji, w tym inwestycji wspólnych,
c) opiniuje względnie zatwierdza w ramach uprawnień przekazanych przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji,
d) sprawuje nadzór nad przygotowaniem inwestycji i realizacją planów inwestycyjnych,
e) opiniuje plany zagospodarowania przestrzennego i współdziała w ich opracowaniu z właściwymi jednostkami,
f) sprawuje nadzór nad pracami dotyczącymi realizacji czynów społecznych w zakresie działalności resortu gospodarki terenowej i ochrony środowiska,
g) opracowuje zbiorcze zapotrzebowanie na maszyny i urządzenia bilansowane z produkcji krajowej i importu oraz rozdziela uzyskane przydziały.

3. W zakresie techniki oraz gospodarki energetycznej w szczególności:
a) wydaje wytyczne dotyczące programowania rozwoju techniki, ustala programy realizacji ważniejszych przedsięwzięć technicznych, podejmowanych przez zgrupowane jednostki organizacyjne, opracowuje zbiorcze plany i sprawozdania z zakresu rozwoju techniki,
b) ustala ogólne zasady, wydaje wytyczne, kontroluje i udziela pomocy w zakresie organizacji i działalności służb remontowych i wykonawstwa remontów sprzętu, taboru i urządzeń mechanicznych,
c) sprawuje nadzór w zakresie właściwego wykorzystania pracy maszyn, taboru samochodowego, sprzętu i urządzeń mechanicznych,
d) inicjuje i organizuje rozwój zaplecza technicznego,
e) organizuje i koordynuje działalność zaplecza badawczo-doświadczalnego,
f) wydaje wytyczne w zakresie ustalania i realizacji norm zużycia energii i paliw stałych,
g) koordynuje lub opiniuje zamierzenia energetyczne w zakresie gospodarki cieplnej, co do celowości i lokalizacji projektowanych lub rozbudowanych źródeł energii cieplnej oraz sieci cieplnej,
h) udziela lub organizuje konsultacje, porady, ekspertyzy itp. w zakresie zagadnień technicznych, energetycznych i mechanicznych,
i) wydaje wytyczne i przeprowadza kontrole w zakresie bhp w zgrupowanych jednostkach organizacyjnych,
j) kontroluje stan zabezpieczenia przeciwpożarowego w zgrupowanych jednostkach organizacyjnych,
k) organizuje i prowadzi działalność normalizacyjną oraz szkolenie w zakresie normalizacji, opracowuje zbiorcze plany i sprawozdawczość z kontroli stosowania norm, prowadzi doraźne kontrole stosowania norm w zgrupowanych jednostakch organizacyjnych,
l) organizuje i prowadzi działalność w zakresie wynalazczości pracowniczej, opracowuje tematykę racjonalizatorską, oraz przeprowadza kontrole działalności klubów i komórek racjonalizacji i wynalazczości, opracowuje zbiorcze plany i sprawozdawczość z zakresu wynalazczości pracowniczej.

4. W zakresie eksploatacji przedsiębiorstw i urządzeń komunalnych w szczególności:
a) opracowuje kierunki rozwoju danej branży,
b) wydaje branżowe wytyczne w zakresie realizacji planów techniczno-ekonomicznych,
c) wydaje wytyczne w zakresie gospodarki remontowej urządzeń komunalnych,
d) udziela pomocy i instruktażu w zakresie spraw techniczno-eksploatacyjnych zgrupowanym jednostkom organizacyjnym,
e) kontroluje realizację zadań wykonywanych przez zgrupowane jednostki organizacyjne,
f) prowadzi inne sprawy o charakterze techniczno-eksploatacyjnym, związane z określoną branżą.

5. W zakresie eksploatacji budynków mieszkalnych w szczególności:
a) odnośnie budynków będących w zarządzie prezydiów rad narodowych,
— wydaje wytyczne, przeprowadza kontrole oraz udziela operatywnej pomocy w zakresie metod gospodarowania budynkami mieszkalnymi,
— wydaje wytyczne oraz przeprowadza kontrole w zakresie utrzymania i eksploatacji budynków mieszkalnych,
— wydaje wytyczne, przeprowadza kontrole oraz udziela porad i pomocy w zakresie organizacji i wykonywania usług lokatorskich oraz konserwacji i napraw budynków mieszkalnych,
— w uzgodnieniu z prezydiami rad narodowych określa zasady i kierunki polityki remontowej w budynkach mieszkalnych,
— ustala wytyczne, kierunki rozwoju oraz operatywnie oddziałowuje na wykonawstwo budowlano-montażowe występujące w systemie gospodarczym zarządów budynków mieszkalnych,
— inicjuje oraz prowadzi prace badawcze i studialne szczególnie dla oceny stanu technicznego budynków, potrzeb remontowych i kierunków działalności remontowej, kosztów i efektywności remontów,
b) odnośnie budynków nie będących w zarządzie prezydiów rad narodowych:
— współpracuje z właściwymi w sprawach mieszkaniowych — organami prezydiów wojew. rad narodowych w zagadnieniach wynikających z ustawy o remontach i odbudowie oraz wykańczaniu budowy i nadbudowie budynków.

6. W zakresie organizacji, zatrudnienia i płac w szczególności:
a) wydaje wytyczne w zakresie organizacji wewnętrznej oraz organizacji pracy w zgrupowanych jednostkach organizacyjnych, kontroluje prawidłowość i udziela pomocy w zakresie ustalania struktury organizacyjnej zgrupowanych jednostek,
b) przeprowadza badania i opracowuje wnioski w sprawie tworzenia, łączenia bądź likwidacji przedsiębiorstw, zakładów i jednostek budżetowych,
c) realizuje politykę płac i zatrudnienia, w szczególności wydaje wytyczne i sprawuje nadzór w zakresie gospodarki funduszem płac, prawidłowości stosowania zasad wynagradzania oraz w zakresie wydajności pracy w zgrupowanych jednostkach organizacyjnych,
d) współdziała w ustalaniu zadań premiowanych oraz wysokości premii dla dyrekcji przedsiębiorstw,
e) inicjuje i koordynuje pomoc patronacką dla gospodarujących jednostek organizacyjnych resortu oraz kontroluje działalności przedsiębiorstw patronackich,
f) inicjuje i organizuje opracowanie norm pracy, ich wprowadzanie i stosowanie w przedsiębiorstwach, sprawuje nadzór nad prawidłowością stosowania zakładowych norm pracy,
g) inicjuje i nadzoruje specjalistyczne szkolenie zawodowe pracowników zgrupowanych jednostek organizacyjnych oraz nadzoruje szkolenie kodr rzemieślniczych w tych jednostkach,
h) współdziała z właściwymi organami Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej i Terenowej w określaniu kierunków współzawodnictwa pracy, inicjuje organizację różnych form współzawodnictwa oraz dokonuje podsumowania współzawodnictwa międzyzakładowego.

7. W zakresie gospodarki materiałowej w szczególności:
a) podejmuje prace związane z zapewnieniem pokrycia po-

trzeb materiałowych zgrupowanych jednostek organizacyjnych, a zwłaszcza:
— opracowuje plany zaopatrzenia materiałowego,
— współpracuje z wojewódzkimi jednostkami bilansującymi i organizacjami zbytu,
— prowadzi rozdzielnictwo materiałowe,
— organizuje dostawy materiałów nie rozdzielanych,
b) analizuje wykonanie planów zaopatrzenia, ze szczególnym uwzględnieniem stopnia ich realizacji, kształtowania się poziomu zapasów oraz racjonalnego wykorzystania materiałów,
c) organizuje i nadzoruje prace sprawozdawcze w celu wykorzystania ich do analizy gospodarki materiałowej,
d) sprawuje nadzór w zakresie gospodarki materiałowej — udziela pomocy i instruktażu zgrupowanym jednostkom w zakresie organizacji gospodarki materiałowej — ustala kierunki działania i ocenia wyniki w zakresie efektów uzyskiwanych w gospodarce materiałowej,
e) ustala kierunki rozwoju i modernizacji zaplecza magazynowego.

8. W zakresie finansów, księgowości i rewizji gospodarczej w szczególności:
a) wydaje wytyczne i udziela pomocy w zakresie organizacji wewnętrznej informacji ekonomicznej i rachunkowości,
b) wydaje wytyczne w zakresie podziału wyniku finansowego i amortyzacji,
c) analizuje wyniki działalności finansowej przedsiębiorstw kształtowania się kosztów własnych i ich obniżki,
d) przeprowadza rewizje gospodarcze w zgrupowanych jednostkach organizacyjnych oraz wydaje zarządzenia porewizyjne,
e) rozpatruje zalecenia wynikające z kontroli i analizy działalności finansowej,
f) sprawuje ogólny nadzór nad działalnością aparatu rewizyjnego działającego w zgrupowanych jednostkach organizacyjnych (rewidentów zakładowych),
g) zatwierdza sprawozdania finansowe (bilanse) przedsiębiorstw bezpośrednio podległych,
h) dysponuje środkami finansowymi na zasadach przewidzianych w odpowiednich przepisach,
i) ustala zadania do planu rocznego oraz środki do ich realizacji.

9. W zakresie obronności kraju.
Prowadzi sprawy zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

V. Współpraca z prezydiami rad narodowych w zakresie realizacji zadań przez zjednoczenie.

§ 19. 1. W zakresie współdziałania z prezydiami rad narodowych, którym podlegają zgrupowane w zjednoczeniu przedsiębiorstwa, dyrektor zjednoczenia:
1) występuje z wnioskami bądź przedstawia opinie prezydium właściwych rad narodowych w sprawie tworzenia, łączenia i likwidacji przedsiębiorstw,
2) opiniuje lub zgłasza wnioski w sprawie powoływania, awansowania i odwoływania dyrektorów przedsiębiorstw, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
3) zgłasza wnioski w sprawie wysokości środków na realizację zadań gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, które należy zabezpieczyć w budżecie właściwej rady narodowej oraz wnioski w sprawie ustalania dysponenta kredytów budżetowych,
4) przedkłada okresowe informacje o działalności podległych zjednoczeń i przedsiębiorstw.

2. Postanowienia ust. 1 dotyczące prezydiów rad narodowych odnoszą się do naczelników gmin, którym podlegają przedsiębiorstwa (zakłady) gospodarki komunalnej lub gospodarki mieszkaniowej.

VI. System finansowy i zasady wynagradzania pracowników.

§ 20. Zasady gospodarki finansowej zjednoczenia ustalają przepisy uchwały nr 53 Rady Ministrów z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń.

§ 21. 1. Zaopiniowany przez Kolegium i zatwierdzony przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej plan finansowy Zjednoczenia stanowi podstawę do pokrywania kosztów działalności Zjednoczenia.

2. Koszty utrzymania Zjednoczenia są pokrywane zgodnie z zasadami obowiązującego systemu finansowego.

§ 22. Zasady wynagradzania pracowników Zjednoczenia regulują odrębne przepisy.

Załącznik do Statutu
Wojewódzkiego Zjednoczenia
Przedsiębiorstw Gospodarki
Komunalnej i Mieszkaniowej
w Olsztynie

WYKAZ

przedsiębiorstw zgrupowanych w Wojewódzkim Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Olsztynie oraz jednostek objętych działaniem Zjednoczenia:

I. Przedsiębiorstwa zgrupowane w Zjednoczeniu

1. Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego w Olsztynie
2. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Olsztynie
3. Hotele Miejskie w Olsztynie
4. Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Olsztynie
5. Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Olsztynie
6. Zarząd Zieleni Miejskiej w Olsztynie
7. Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych w Olsztynie
8. Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych w Giżycku
9. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Bartoszycach
10. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Biskupcu
11. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Braniewie
12. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Działdowie
13. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Dobrym Mieście
14. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Giżycku
15. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Górowie Iławeckim
16. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Iławie
17. Powiatowe Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Kętrzynie
18. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Lidzbarku Warmińskim
19. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Morągu
20. Powiatowe Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Mrągowie
21. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Nidzicy
22. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Olsztynie
23. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Ostródzie
24. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Ornecie
25. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Pasłęku
26. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Piszu
27. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Prabutach
28. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Szczytnie
29. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Węgorzewie

II. Jednoski objęte działaniem Zjednoczenia

Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w:
1. Barczewie
2. Bisztynku
3. Biskupcu Pomorskim
4. Białej Piskiej
5. Fromborku
6. Jezioranach

8. Lubawie
7. Kisielicach
9. Lidzbarku Welskim
10. Nowym Mieście
11. Olsztynku
12. Orzyszu
13. Pieniężnie
14. Rucianem
15. Rynie
16. Sępopolu
17. Suszu
18. Wydminach
19. Zarząd Dróg i Mostów w Olsztynie

2.

ZARZĄDZENIE Nr 3/73

WOJEWODY OLSZTYŃSKIEGO

z dnia 14 grudnia 1973 r.

w sprawie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków.

Na podstawie § 2 ust. 3 uchwały nr 151 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1971 r. w sprawie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków (Monitor Polski Nr 41, poz. 260) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Wojewoda i Wicewojewodowie przyjmują osobiście interesantów w sprawie skarg i wniosków w każdy poniedziałek w godzinach od 10 do 14 i od 16 do 18. Jeżeli w poniedziałek przypada dzień wolny od pracy, to przyjmowanie interesantów odbywa się w najbliższym dniu roboczym.

2. Zobowiązuję dyrektorów wydziałów (jednostek równorzędnych) do:
1) osobistego przyjmowania interesantów w sprawie skarg i wniosków w czasie określonym w ust. 1, a ponadto codziennie w godzinach od 10 do 14 (w soboty od 9 do 12),
2) zapewnienia sprawnej organizacji rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków wpływających do wydziałów oraz jednostek podporządkowanych wydziałom.

§ 2. 1. Upoważniam dyrektora Biura Organizacyjno-Prawnego i Kadr do sprawowania w moim imieniu bieżącego nadzoru nad organizacją, przyjmowania i załatwiania skarg i wniosków w Urzędzie Wojewódzkim.

2. Ewidencję skarg i wniosków wpływających do Wojewody (wicewojewodów) prowadzi Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadr.

§ 3. Dyrektor Wydziału Budżetowo-Gospodarczego zapewni należytą informację o miejscu i czasie przyjmowania interesantów w sprawie skarg i wniosków.

§ 4. Przepisy § 1 ust. 2 i § 2 ust. 1 stosuje się odpowiednio do zjednoczeń, dyrekcji, przedsiębiorstw i innych jednostek organizacyjnych podporządkowanych Wojewodzie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1973 r. Z tym dniem traci moc zarządzenie nr 10/71 Prezydium WRN w Olsztynie, z dnia 26 sierpnia 1971 r. (Dz. Urz. WRN Nr 11, poz. 112).

Wojewoda
mgr Sergiusz Rubczewski

3.

ZARZĄDZENIE Nr 10/73

WOJEWODY OLSZTYŃSKIEGO

z dnia 29 grudnia 1973 r.

w sprawie funduszu rozwoju kultury fizycznej

Na podstawie przepisów § 1 uchwały nr 172 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1973 r. w sprawie zasad tworzenia funduszów rozwoju kultury fizycznej (Monitor Polski Nr 34, poz. 205) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1974 r. tworzy się Wojewódzki Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej w Olsztynie, zwany dalej „Funduszem".

§ 2. Środki Funduszu gromadzone są na specjalnym wyodrębnionym rachunku bankowym.

§ 3. Dochodami Funduszu są wpłaty określone w § 2 ust. 1 powołanej na wstępie uchwały nr 172 Rady Ministrów, a w szczególności:
1) 10% dodatek do cen za bilety wstępu na imprezy i zawody sportowe,
2) 10% dodatek do opłat za wynajem obiektów i urządzeń sportowych oraz wypożyczanie sprzętu sportowego,
3) dobrowolne wpłaty przekazywane zgodnie z uchwałami konferencji samorządów robotniczych lub rad zakładowych i funduszów znajdujących się w ich dyspozycji,
4) dobrowolne wpłaty spółdzielni z części czystej nadwyżki przeznaczonej na cele społeczno-wychowawcze,
5) wpłaty Zrzeszenia Sportowego „Start" całości środków przeznaczonych na działalność klubów sportowych, otrzymywanych z Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy z Funduszu organizacyjno-samorządowego,
6) dobrowolne wpłaty instancji związków zawodowych,
7) dobrowolne świadczenia ludności,
8) środki budżetowe w wysokości planowanych dotacji dla organizacji kultury fizycznej,
9) dotacje budżetowe przeznaczone dodatkowo przez rady narodowe,
10) przelewy środków „Totalizatora Sportowego" przeznaczone przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki na działalność bieżącą organizacji,
11) inne dobrowolne wpłaty.

§ 4. Środki Funduszu przeznaczone są na finansowanie statutowej działalności klubów sportowych i innych organizacji społecznych kultury fizycznej o lokalnym zasięgu działania, finansowanie remontów obiektów i urządzeń kultury fizycznej oraz zadań inwestycyjnych grupy „B", w formie:
a) dotacji na zrównoważenie budżetów (dotacje wyrównawcze),
b) dotacji na określone zadania (dotacje celowe).

§ 5. Dotacje wyrównawcze mogą otrzymywać organizacje tylko z jednego źródła. Z Funduszu dotacje mogą otrzymać:
a) Wojewódzka Federacja Sportu w Olsztynie wraz z klubami sportowymi — członkami federacji,
b) Rada Wojewódzka Zrzeszenia „Ludowe Zespoły Sportowe",
c) Zarząd Wojewódzki Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej,
d) Zarząd Okręgowy Szkolnego Związku Sportowego,
e) Akademicki Związek Sportowy,
f) Okręgowy Związek Żeglarski,
g) Zarząd Wojewódzki Wolnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego,
h) fundusze niższego szczebla.

§ 6. Podstawę udzielenia dotacji wyrównawczej stanowi preliminarz budżetowy opracowany przez organizację w określonej formie i zatwierdzony w obowiązującym trybie.

§ 7. Dyrektor Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki może:
1) uzależnić udzielenie dotacji od spełnienia przez organizację określonych warunków,
2) spowodować wstrzymanie dotacji lub zażądać zwrotu dotacji już przekazanych, o ile dotowana organizacja nie dotrzymuje warunków określonych w związku z przyznaniem dotacji, nie przestrzega dyscypliny finansowej lub nie wykonuje zaleceń kontrolujących organów.

§ 8. Organizacje korzystające z dotacji ze środków Funduszu nie mogą udzielać innym organizacjom dotacji lub pomocy materialnej w jakikolwiek sposób. Nie dotyczy to dotacji oraz pomocy udzielanej przez związki wchodzącym w ich skład lokalnym organizacjom.

§ 9. Dotacje celowe mogą być przekazywane z Funduszu wszystkim organizacjom o lokalnym zasięgu działania, niezależnie od korzystania przez nie z dotacji wyrównawczych.

§ 10. Dotacja celowa może być wykorzystana wyłącznie na cele określone w zleceniu i podlega rozliczeniu w trybie ustalonym przez dysponenta Funduszu. Dotacja ta w części niewykorzystanej podlega zwrotowi na rachunek Funduszu, z którego została przekazana.

§ 11. Dotacje i przelewy z rachunków Funduszu mogą być realizowane w ramach środków zgromadzonych na rachunku oraz zgodnie z zatwierdzonymi planami funduszu.

§ 12. Upoważnia się Dyrektora Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki do dysponowania środkami Funduszu.

§ 13. Obsługę organizacyjno-techniczną Funduszu łącznie z prowadzeniem rachunku bankowego i ewidencji operacji gospodarczych oraz kontrolę (rewizje gospodarcze) działal-

ności dotowanych organizacji powierza się Wojewódzkiemu Funduszowi Turystyki i Wypoczynku.

§ 14. Dyrektor Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki ustali regulamin organizacyjny, określony w § 13 Statutu Wojewódzkiego Funduszu Turystyki i Wypoczynku w Olsztynie uwzględniając w nim zmiany wynikające z postanowień uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej nr 75/860/67 z dnia 20 listopada 1967 r. i niniejszego zarządzenia.

§ 15. Dyrektor Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki może w uzasadnionych wypadkach udzielić dotacji wyrównawczej także innym organizacjom niż wymienione w § 5 zarządzenia.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1974 r.

Wojewoda
mgr Sergiusz Rubczewski

4.

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 8

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego

z dnia 29 grudnia 1973 r.

w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani.

Na podstawie art. 7 w związku z art. 2 pkt 1 i 7 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35 zm. z 1971 r. Nr 12, poz. 117) zarządza się co następuje:

Rozdział I

Przepisy wstępne

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia regulują sprawy w zakresie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani, leżących w zakresie właściwości terytorialnej Gdańskiego Urzędu Morskiego.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o kapitanacie portu należy przez to rozumieć również bosmanat portu.

§ 2. 1. Nadzór nad ogólnym stanem bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani, sprawowany przez Gdański Urząd Morski wykonywany jest przez inspektorów ochrony przeciwpożarowej Gdańskiego Urzędu Morskiego.

2. Inspektorzy Gdańskiego Urzędu Morskiego są upoważnieni do:

a) przeprowadzania dorywczych kontroli obiektów określonych w § 1 ust. 1 pod względem dostosowania ich do przepisów obowiązujących w zakresie bezpieczeństwa pożarowego oraz kontroli bezpiecznego przeładunku, właściwego rozmieszczenia i składowania materiałów niebezpiecznych.
b) sprawdzania wyposażenia poszczególnych obiektów lądowych w sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe według obowiązujących norm,
c) sprawdzania gotowości i sprawności wszelkich urządzeń przeciwpożarowych w obiektach lądowych i na statkach,
d) sprawdzania przestrzegania wszelkich przepisów i instrukcji bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

Rozdział II

Zapobieganie pożarom

§ 3. 1. Użytkownicy budynków, placów, magazynów i składowisk obowiązani są dbać aby:

a) hydranty pożarowe znajdujące się w użytkowanej nieruchomości były łatwo dostępne i oznakowane oraz utrzymane w należytej gotowości do natychmiastowego użytku,
b) hydranty podziemne tak w obrębie użytkowanej nieruchomości jak i na ulicach i drogach publicznych przed tymi nieruchomościami były oczyszczone, a w porze zimowej odśnieżone i posypane solą.

2. Zakłady dostarczające wodę do celów gospodarczych i pożarowych użytkownikom portów i przystani, obowiązane są do przeprowadzania co najmniej 4 razy do roku sprawdzania, konserwacji i ewentualnych remontów wszelkich urządzeń hydrantowych na ulicach i drogach publicznych.

Zakłady te obowiązane są również do natychmiastowego remontu instalacji hydrantowych w razie zawiadomienia o ich uszkodzeniu.

§ 4. Wykonywanie prac spawalniczych jak też innych z otwartym ogniem na nabrzeżach portowych dozwolone jest jedynie za każdorazową zgodą kapitanatu portu i po uprzednim zawiadomieniu zakładowej służby ochrony przeciwpożarowej.

Nie dotyczy to nabrzeży pozostających w użytkowaniu stoczni i warsztatów remontowych oraz samych statków.

§ 5. 1. Wędzarnie wszelkiego rodzaju powinny się znajdować w komorach ze ścianami niepalnymi z takim samym sufitem, podłogą i drzwiami.

2. Dymniki na dachu wędzarni oraz okapy nad komorami pieca wędzarniczego winny być wykonane z materiału niepalnego.

3. Do komór pieca wędzarniczego nie mogą przylegać żadne materiały palne (np. zapas drewna do wędzenia, szafki ubraniowe itp.). W pomieszczeniach wędzarni nie wolno przechowywać więcej drzewa niż tego wymaga 8 godzinny cykl wędzenia.

4. Po każdorazowym zakończeniu cyklu wędzenia ogień w komorach musi być wygaszony.

5. W okresach eksploatacji komory pieca wędzarniczego muszą być oczyszczone z osadu (sadza i tłuszcz) nie rzadziej niż co dwa tygodnie.

§ 6. W portach i przystaniach rybackich miejsce na składowanie beczek z materiałami pędnymi wyznacza kapitanat portu określając warunki bezpieczeństwa pożarowego.

§ 7. Zabrania się palenia tytoniu i używania otwartego ognia:

1) w magazynach i na rampach magazynów oraz podczas ich remontów, na placach składowych i nabrzeżach oraz w łuszczarniach, elewatorach i w obiektach przedsiębiorstw prowadzących ekstrakcję nasion oleistych — z wyłączeniem pomieszczeń biurowych, mieszkalnych, wartowniczych i poczekalni,
2) na poddaszach i w piwnicach, w miejscach obróbki materiałów palnych przy stacjach i składowiskach podręcznych materiałów pędnych, garażach, akumulatorniach, warsztatach stolarskich, tartakach jak również w tych zabudowaniach gospodarczych, w których istnieje możliwość spowodowania pożaru od ognia otwartego oraz we wszystkich innych miejscach zagrożonych niebezpieczeństwem pożaru,
3) w obrębie tych miejsc, gdzie są rozmieszczone tablice i napisy ostrzegawcze o zakazie palenia tytoniu.

§ 8. Zabrania się:

1) używania wózków, układarek spalinowych i elektrycznych niezabezpieczonych od iskrzenia — w magazynach, na placach składowych oraz w pomieszczeniach o dużym zapyleniu,
2) palenia ognia, spalania śmieci i odpadków oraz wypalania beczek; na nabrzeżach, pirsach, pomostach i placach składowych oraz w obrębie zabudowanych terenów portowych,
3) rozgrzewania smoły, asfaltu itp. materiałów za pomocą otwartych palenisk:
   a) wewnątrz budynków oraz na nabrzeżach, pirsach, pomostach i placach składowych,
   b) w odległości mniejszej — niż 30 m od magazynów i składów oraz 5 m od innych budynków,
4) wysypywania na otwartych miejscach albo do pojemników innych aniżeli niepalnych, popiołu i żarzących się węgli,
5) rzucania niewygaszonych niedopałków papierosów i zapałek w miejscach grożących niebezpieczeństwem ognia i powstania pożaru,
6) palenia ogni sztucznych, strzelania ładunkami zawierającymi palne przybitki i wystrzeliwania na wewnętrznym obszarze portu rakiet z wyjątkiem służących do wzywania przez statki pomocy w niebezpieczeństwie.

   Używanie ogni sztucznych na terenie portu z okazji uroczystości itp. może odbywać się za zgodą i na warunkach określonych przez kapitanat portu.
7) W uzasadnionych przypadkach kapitanat portu może zezwolić na wykonywanie robót, o których mowa w pkt 3 pod warunkiem, że kocioł powinien być nakryty pokrywą, obok przygotowana łopata i dostateczna ilość piasku do gaszenia pożaru oraz zapewniony stały dozór.

§ 9. Zabrania się:

1) przechowywania i gromadzenia jakichkolwiek przedmiotów i materiałów palnych na strychach i poddaszach budynków mieszczących lokale mieszkalne, urzędowe, biurowe lub składowe,
2) przechowywania materiałów palnych służących do pakowania jak papier, słoma, wełna drzewna, szmaty, pakuły w stanie luźnym razem z innymi materiałami palnymi,
3) gromadzenia w korytarzach piwnicznych oraz klatkach schodowych przedmiotów w sposób utrudniający przejście,
4) gromadzenia pod zewnętrznymi ścianami budynków materiałów palnych oraz innych przedmiotów utrudniających dostęp do obiektów,
5) magazynowania cieczy łatwozapalnych w pomieszczeniach nieprzeznaczonych do tego celu,
6) likwidowania istniejących zapasowych wyjść na zewnątrz budynków bez uzyskania zezwolenia właściwego państwowego nadzoru budowlanego,
7) pozostawiania w miejscach pracy czyściwa do maszyn oraz przetłuszczonych szmat bez zabezpieczenia ich w zamykanych naczyniach niepalnych oraz przechowywania ich w ubraniach roboczych i w szafkach odzieżowych,
8) gromadzenia w miejscach obróbki drewna, wiórów i trocin ponad produkcję dzienną,
9) przeprowadzania przez palne ściany i dachy blaszanych przewodów dymowych bez odpowiedniego zabezpieczenia przed zapaleniem tych konstrukcji,
10) urządzania wędzarń na poddaszach i w komórkach gospodarczych,
11) instalowania piecyków, kuchenek, przenośnych oraz wszelkiego rodzaju grzejników z otwartym ogniem we wszystkich pomieszczeniach, w których znajdują się materiały palne,
12) prania odzieży w benzynie, zmywania podłóg płynami łatwozapalnymi oraz dolewania paliw płynnych do palących się lamp itp., urządzeń,
13) ustawiania sprzętów i materiałów palnych oraz suszenia odzieży w odległości mniejszej niż 1 m od otworów palenisk pieców stałych i przenośnych piecyków żelaznych,
14) prowizorycznego zawieszania przewodów elektrycznych i dopuszczania do ich zawilgocenia, włączania kuchenek, grzejników i żelazek elektrycznych bez ustawienia ich na niepalnych podstawach oraz pozostawienia ich po włączeniu bez należytego dozoru,
15) dokonywania napraw i przeróbek instalacji i urządzeń elektrycznych przez osoby nieposiadające do tego wymaganych uprawnień,
16) włączania do sieci elektrycznej tylu odbiorników energii elektrycznej, że ich jednoczesne działanie może wywołać przeciążenie sieci i nagrzanie się przewodów elektrycznych ponad dozwoloną granicę,
17) przechowywania we wspólnym pomieszczeniu butli z tlenem łącznie z butlami acetylenu lub wodoru jak również innych substancji, których związki chemiczne mogą spowodować zapalenie się lub wybuch,
18) przechowywania butli ze sprężonymi gazami bez należytego zabezpieczenia ich przed przewróceniem, wstrząsami i uszkodzeniami mechanicznymi oraz działaniem promieniowania cieplnego,
19) przechowywania wapna niegaszonego w pomieszczeniach wilgotnych i w pobliżu materiałów palnych,
20) przechowywania karbidu w wilgotnych i nieprzewiewnych pomieszczeniach,
21) usuwania, uszkodzenia i nadużywania sygnalizatorów pożarowych,
22) zasłaniania i zastawiania pożarowych aparatów sygnalizacyjnych, hydrantów, sprzętu pożarniczego, aparatów telefonicznych i urządzeń elektrycznych oraz tarasowania dostępu do tych urządzeń,
23) zastawiania przejść w magazynach i na placach składowych oraz tarasowania chociażby chwilowo dróg pożarowych i dojazdowych dla straży pożarnej,
24) usuwania, uszkadzania i zasłaniania tablic i napisów ostrzegawczych zaśmiecania palnymi odpadkami opakowań i towarów wolnych miejsc magazynu i składu oraz przejść między ułożonymi stosami,
25) używania sprzętu pożarniczego do celów niezwiązanych z ochroną przeciwpożarową,
26) przechowywania na nabrzeżach i pomostach materiałów pędnych oraz naczyń (beczek) po tych materiałach,
27) gromadzenia i pozostawiania na nabrzeżach i pomostach wszelkiego rodzaju zbędnych przedmiotów,
28) dokonywania wszelkich innych czynności, które mogą spowodować powstanie lub rozszerzenie się pożaru.

Rozdział III

Zabezpieczenie przeciwpożarowe statków

2. Przepisy ogólne

§ 10. Wszystkie osoby przebywające na statku obowiązane są stosować się do przepisów dotyczących bezpieczeństwa pożarowego statków.

§ 11. Do oświetlenia ładowni i przedziałów statku może być używane tylko oświetlenie elektryczne, którego punkty świetlne winny posiadać odpowiednie zabezpieczenie przed ich uszkodzeniem.

§ 12. 1. Rozniecanie ognia na pokładzie statku dozwolone jest wyłącznie w bezpiecznym palenisku i musi być stale pod dozorem a rozgrzewanie i gotowanie smoły, dziegciu, żywicy, asfaltu i paku jest dozwolone wyłącznie w specjalnych kotłach zabezpieczonych pożarowo i po uzyskaniu zezwolenia kapitanatu portu.

2. Osuszanie ładowni i komór statku przy pomocy promienników itp. urządzeń odbywać się może dopiero po uprzednim otrzymaniu zezwolenia kapitanatu portu.

§ 13. W przypadku ładowania statku materiałami wytwarzającymi pył zapalny, lampy oświetleniowe powinny posiadać obudowę przeciwwybuchową.

§ 14. Podczas międzyrejsowego remontu statku w porcie załoga pokładowa i maszynowa winna pozostać na statku w składzie zapewniającym gotowość holowniczą i obsługę stałych instalacji gaśniczych.

§ 15. 1. Spawacze przed rozpoczęciem pracy z ogniem otwartym na statku obowiązani są uzgodnić z kierownictwem statku sposób wykonywania tych prac oraz ustalić konieczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego.

2. Spawacze obowiązani są posiadać przy sobie zaświadczenie wydane przez Polski Rejestr Statków uprawniające ich do wykonywania prac spawalniczych na statkach; zaświadczenie to powinni okazywać kierownictwu statku oraz na żądanie funkcjonariuszy kapitanatu portu i inspektorów ochrony przeciwpożarowej urzędu morskiego.

3. Zabezpieczenie przeciwpożarowe prac spawalniczych na statkach należy do obowiązków kierownictwa danego statku a w sprawach wątpliwych i zawiłych opinie wydaje służba ochrony przeciwpożarowej właściwego armatora. W przypadku statku zagranicznego opinię wydaje rzeczoznawca na zlecenie kierownictwa statku.

4. Portowa straż pożarna wystawia służbę asystencyjną w ramach zleceń usługowych w porcie, pełniąc ją zgodnie z regulaminem wydanym przez Ministerstwo Żeglugi.

§ 16. Zabrania się:

1) palenia tytoniu, używania ognia otwartego i nieosłoniętego światła w ładowniach, przedziałach i pomieszczeniach magazynowych statku oraz na pokładzie statku przy odkrytych lukach w czasie przeładunku materiałów palnych i w innych miejscach oznaczonych napisami ostrzegawczymi,
2) wyrzucania przez iluminatory i porzucania na pokładzie, w korytarzach i w pomieszczeniach statku niewygaszonych niedopałków papierosów i innych tlących się przedmiotów.

§ 17. Ilość i rozmieszczenie sprzętu pożarniczego oraz środków gaśniczych na statku, regulują odrębne przepisy.

Rozdział IV

Postępowanie w wypadku pożaru na statku i akcja ratownicza

§ 18. Statek na którym powstał pożar powinien dawać syrenę lub buczkiem trzy następujące po sobie dźwięki dwa krótkie i jeden długi (..—). Sygnał ten z jednoczesnym nieprzerwanym biciem w dzwon powinien być powtarzany do chwili przybycia pomocy. Poza tym należy niezwłocznie alarmować z najbliższego aparatu pożarowego lub telefonicznego najbliższą straż pożarną oraz kapitanat portu.

§ 19. 1. Kierownicy statków oraz inne osoby, korzystające

z portów i ich urządzeń albo przebywające z innych powodów na obszarze portu, w razie dostrzeżonego pożaru, mają obowiązek niezwłocznie uruchomić najbliższy sygnalizator pożarowy lub zaalarmować najbliższą straż pożarną telefonicznie lub w inny dostępny sposób.

2. O spostrzeżonym wydarzeniu, o którym mowa w ust. 1 należy również niezwłocznie powiadomić kapitanat portu oraz najbliżej stojącego strażnika portowego lub funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej.

Natychmiastowemu zgłoszeniu do kapitanatu portu podlegają także wszelkie inne wydarzenia zagrażające pożarem.

§ 20. 1. W przypadku powstania pożaru na statku lub w obrębie portu zarządzenia kapitanatu portu, odnośnie przeholowania statku oraz udzielenia pomocy w akcji ratowniczej, muszą być niezwłocznie wykonane.

2. Załoga statku ma obowiązek podporządkowania się kapitanowi portu i kierującemu akcją ratowniczą.

3. Wszystkie holowniki nie zajęte akcją pożarową i holowaniem mają obowiązek bezzwłocznie zgłosić się do dyspozycji kapitanatu portu.

§ 21. 1. Statek na którym powstał pożar, musi być usunięty z portu jeżeli wymaga tego bezpieczeństwo innych statków, urządzeń portowych albo ruchu. Każdorazowa decyzja w tym zakresie może być podjęta wyłącznie w uzgodnieniu z Kapitanem Portu i za jego zgodą.

O ile takie usunięcie jest niemożliwe statek płonący powinien być odprowadzony w miejsce niezagrażające innym statkom, a gdyby i to okazało się niemożliwe, statki stojące w pobliżu powinny być przeholowane w inne bezpieczne miejsce.

2. Jeżeli pożaru statku nie można ugasić albo pożar statku grozi rozprzestrzenieniem się na inne statki lub urządzenia portu, kapitan portu może zarządzić zatopienie statku.

§ 22. W razie powstania pożaru na nabrzeżu, statki stojące w pobliżu powinny być przeprowadzone w bezpieczne miejsce.

Rozdział V

Bunkrowanie statków paliwem płynnym

§ 23. Załoga statku przed podstawieniem statku do nabrzeża Centrali Produktów Naftowych celem pobierania paliwa winna przerwać prace pokładowe.

§ 24. Po zacumowaniu do nabrzeża CPN należy na pokładzie od strony wody przygotować cumy na dziobie i na rufie, celem natychmiastowego wydania ich na holownik w wypadku pożaru na statku.

§ 25. Nabrzeże CPN nie może być wykorzystywane jako nabrzeże postojowe i po zakończeniu bunkrowania statek winien natychmiast odbić od nabrzeża.

§ 26. Na statku stojącym przy nabrzeżu CPN funkcjonariusze urzędu celnego mogą wykonywać swoje obowiązki służbowe tylko w nadbudówkach. W tym czasie komunikacja towarowa i osobowa między statkiem a nabrzeżem jest niedozwolona.

§ 27. Statek przed rozpoczęciem pobierania paliwa z bunkierki przy nabrzeżu przeładunkowym winien przerwać wszelkie prace pożarowo-niebezpieczne takie jak spawanie, za lub wyładunek materiałów niebezpiecznych itp.

§ 28. W czasie bunkrowania statku oficer służbowy powinien:

1) wywiesić w dzień flagę „B" według księgi międzynarodowych sygnałów morskich, w nocy czerwone światło widoczne dookoła,
2) przy trapie na pokładzie i przy wlewie paliwa wystawić tablice z napisem „Palenie wzbronione",
3) czuwać nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych przez załogę,
4) zorganizować przygotowanie na pokładzie linii gaśniczo-pianowej.

§ 29. Do obowiązków oficera mechanika odpowiedzialnego zbiornikowców przewożących ciecze palne. Ponadto należy

1) sprawdzić stan techniczny przewodów rozprowadzających paliwo do zbiorników i zaworów rozdzielczych,
2) ustalić posiadaną ilość paliwa i podać zaopatrującemu pobieraną ilość paliwa,
3) przygotować łącznik na statku i połączyć z nim szczelnie wąż do podania paliwa,
4) pod łącznikiem ustawić naczynie do zbierania ewentualnych przecieków paliwa na łączniku,
5) ustawić na pokładzie przy łączniku naczynie z piaskiem lub trocinami do osuszania rozlanego paliwa w czasie bunkrowania,
6) sprawdzić stan zabezpieczenia przewodów dymowych i spalinowych,
7) założyć siatkę iskrochronną na komin odprowadzający spaliny silnika głównego i agregatów,
8) sprawdzić drożność siatek w odpowietrznikach zbiorników paliwa,
9) dokonać odpowiednich uziemień ochronnych,
10) zgłosić zaopatrującemu gotowość statku do przyjęcia paliwa,
11) czuwać w sposób ciągły nad przebiegiem bunkrowania.

§ 30. Magazynier nabrzeża bunkrowego CPN lub kierownik bunkierki przed rozpoczęciem wydawania paliwa powinien:

1) sprawdzić uziemienie statku,
2) ustalić z odpowiedzialnym mechanikiem pobieraną ilość paliwa przez statek oraz szybkość podawania paliwa,
3) sprawdzić stan techniczny węży do podawania paliwa,
4) podać wąż do paliwa na burtę statku.

§ 31. W czasie podawania paliwa magazynier składu CPN lub kierownik bunkierki powinien:

1) przestrzegać ustaleń z mechanikiem odnośnie szybkości podawania paliwa i zamknięcia zaworów sterujących,
2) w wypadku zauważenia nieprzestrzegania przepisów przeciwpożarowych przez załogę statku przerwać podawanie paliwa i powiadomić o tym kapitanat portu.

§ 32. W wypadku powstania pożaru na statku w czasie bunkrowania:

1) należy przerwać bunkrowanie,
2) statek natychmiast nadaje sygnał alarmu pożarowego oraz powiadamia portową straż pożarną i kapitanat portu,
3) statek i CPN przystępują do gaszenia pożaru posiadanymi urządzeniami i środkami gaśniczymi,
4) bunkierka natychmiast odchodzi od statku.

§ 33. W czasie bunkrowania statku zabrania się:

1) wykonywania na pokładzie wszelkich prac mogących spowodować wytwarzanie iskier,
2) palenia tytoniu w miejscach innych niż wyznaczone przez kierownictwo statku,
3) wyrzucania za burtę przez bulaje niedopałków papierosów,
4) używania węża z łącznikiem żelaznym do połączenia ze statkiem,
5) schodzenia na ląd mechanikowi odpowiedzialnemu za przyjęcie paliwa.

Rozdział VI

Zbiornikowce

§ 34. Zabezpieczenie przeciwpożarowe zbiornikowców regulują przepisy szczególne w sprawie bezpieczeństwa ruchu zbiornikowców przewożących ciecze palne. Ponadto należy stosować dodatkowe środki zabezpieczenia przeciwpożarowego nakazane w niniejszych przepisach.

§ 35. 1. Komisja dokonująca oględzin zbiornikowca z ładunkiem cieczy palnych I i II klasy niebezpieczeństwa, albo nieodgazowanego po przewozie takich cieczy sporządza protokół na druku według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia. Protokół ten powinien być wypełniony w trzech egzemplarzach tj. dla kapitana zbiornikowca, kapitana portu i portowej straży pożarnej.

2. Komisja dokonuje na kotwicowisku oględzin zbiornikowca z ładunkiem cieczy palnych I i II klasy, albo nieodgazowanego po tych cieczach, obowiązana jest doręczyć kapitanowi statku wyciąg z przepisów dotyczących bezpieczeństwa pożarowego wymaganego przy wprowadzaniu, podczas postoju w porcie i przy wyprowadzaniu zbiornikowców z portu.

§ 36. Statek pożarniczy wyznaczony do asysty powinien poruszać się przed zbiornikowcem w odległości do 0,5 Mm w porcie i sygnalizować w razie potrzeby jego przejścia sygnałem: dwa długie, jeden krótki, jeden długi, jeden krótki i jeden długi dźwięk (— — . — . —) uwaga zbiornikowiec w ruchu.

§ 37. 1. Dalby, pomosty i nabrzeża w miejscu postoju zbiornikowca z cieczami, palnymi albo nieodgazowanego po tych cieczach nie mogą posiadać żadnych metalowych części mogących powodować iskrzenie przy zetknięciu się ze zbiornikowcem.

2. Przedsiębiorstwo dokonujące manipulacji przeładunkowych powinno:
1) na nabrzeżu powinno wykonać stałe urządzenie uziemiające z uchwytem umożliwiającym podłączenie linki uziemiającej zbiornikowca,
2) posiadać stałą instalację gaśniczą, odpowiednio wyposażonej w środki gaśnicze z doprowadzeniem rurociągu ze środkami gaśniczymi na nabrzeża lub pomostu,
3) zapewnić niezbędną ilość środków gaśniczych,
4) miejsca cumowania zbiornikowców zabezpieczyć w urządzenia uniemożliwiające rozpływ cieczy z przewodów i zbiorników do wody lub na nabrzeże.

§ 38. Zabrania się na zbiornikowcach podczas przeładunku i na zbiornikowcach nieodgazowanych:
1) palenia tytoniu w innych miejscach aniżeli pomieszczeniach mieszkalnych, świetlicowych i zbiorowego żywienia,
2) rozgrzewania i gotowania smoły, asfaltu, żywicy, paku i dziegciu,
3) czyszczenia kotłów i przedmuchiwania palenisk,
4) używania na pokładzie i w pompowni narzędzi powodujących iskrzenia,
5) wiórowanie i skrobania pokładu oraz kadłuba zbiornikowca,
6) wchodzenia na zbiornikowce w butach mogących spowodować iskrzenie,
7) wyrzucania za burtę nie wygaszonego popiołu.

§ 39. Zabrania się spawania, używania otwartego ognia i światła oraz palenia tytoniu w odległości mniejszej niż 30 m od zbiornikowca, a przy przeładunku cieczy palnej I i II klasy w odległości mniejszej niż 70 m od zbiornikowca.

§ 40. Przeprowadzanie odgazowania zbiornikowca oraz dokonywanie doraźnych remontów w czasie wyczekiwania na ładunek dozwolone jest wyłącznie w stałych wyznaczonych przez Kapitana portu i za uprzednim jego zezwoleniem.

§ 41. Przed rozpoczęciem przeładunku cieczy palnych do chwili zakończenia ich przeładunku powinny być ustawione na nabrzeżu lub na pomoście tablice ostrzegawcze z napisem w języku polskim i angielskim „uwaga — niebezpieczeństwo wybuchu — ostrożnie z ogniem".

Obowiązek ustawienia tablic ostrzegawczych ciąży na przedsiębiorstwie dokonującym przeładunku.

§ 42. Podczas przeładunku cieczy palnych należy:
1) na pokładzie zbiornikowca przygotować i rozwinąć sprzęt pożarniczy w ilości co najmniej: 3 gaśnice pianowe, 3 gaśnice śniegowe, 3 koce pożarnicze, piasek, 2 szufle, 2 odcinki węża tłoczonego, prądnicę pianową oraz 20 litrów środka pianotwórczego.
Jeżeli zbiornikowiec posiada stałą instalację gaśniczo-pianową zdolną podać z rurociągu pokładowego pianę, wówczas nie obowiązuje przygotowanie na pokładzie środka pianotwórczego.
2) pod kołnierzem łączącym rurociąg zbiornika ładunkowego z wężem odprowadzającym paliwo, podstawić wanienki chwytające ewentualne przecieki paliwa,
3) rozlane na pokładzie paliwo natychmiast usunąć przy pomocy piasku lub trocin,
4) wstrzymać na odcinku nabrzeża w odległości nie mniejszej niż 70 m od miejsca zacumowania zbiornikowca, ruch lokomotyw parowych oraz ciągników nie będących należycie zabezpieczonych od iskrzenia.

§ 43. W czasie przeładunku cieczy palnych odległość statku pożarniczego od zbiornikowca nie powinna być mniejsza niż 50 m.

Rozdział VII

Przeładunek luzem płynnych chemikalii

§ 44. Przy przeładunku luzem płynnym chemikalii I, II i III klasy w relacjach: zbiornikowiec — cysterny kolejowe i odwrotnie oprócz przepisów w sprawie bezpieczeństwa ruchu zbiornikowców przewożących ciecze palne stosuje się niniejsze przepisy.

§ 45. Przed rozpoczęciem przeładunku chemikalii, kapitan portu ustala każdorazowo:
1) potrzebę utrzymania stałego dozoru przez rzeczoznawcę, służby bezpieczeństwa i higieny pracy, straży pożarnej i straży obiektów portowych,
2) ilość cystern kolejowych przewidzianych jednocześnie i jednorazowo do podstawienia pod zbiornikowiec,
3) do lub z ilu cystern równocześnie może odbywać się załadunek lub wyładunek,
4) bezpieczne miejsce w porcie służące do wyczekiwania pozostałych z ładunkiem cystern,
5) stan ilościowy dotyczący manipulacji cysternami kolejowymi tak pełnymi jak i pustymi, mający na celu utrzymanie pełnego bezpieczeństwa w rejonie przeładunku płynnych chemikalii,
6) szybkość przewozu produktu w cysternach kolejowych w obrębie portu, z zapewnieniem przez przeładowcę ciągłego w tym czasie dozoru przez konwojentów,
7) potrzebę utrzymania stałego nadzoru nad stanem technicznym taboru kolejowego w celu zapobieżenia iskrzenia oraz wyciekom płynnego ładunku z cystern.

§ 46. Cysterny kolejowe powinny posiadać aktualny atest szczelności wydany przez eksperta.

§ 47. Niezwłocznie po zacumowaniu zbiornikowca do nabrzeża, załoga statku winna dokonać odpowiednich uziemień ochronnych polegających na:
1) dokładnym oczyszczeniu z farby i rdzy miejsca na statku lub też burty zbiornikowca służącego do podłączenia linki uziemiającej,
2) podłączenia linki uziemiającej opuszczonej ze zbiornikowca, zakończonej po obu końcach uchwytami śrubowymi — do uziemu ziemnego wystającego ponad powierzchnię gruntu w miejscu przeładunku.

§ 48. Dokonywanie uziemień ochronnych zbiornikowca do rurociągu składu przedsiębiorstwa przeładunkowego — jest zabronione.

§ 49. Do obsługi przeładunku płynnych chemikalii powinni być wyznaczenia pracownicy stanowiący specjalne i przeszkolone w tym kierunku grupy robocze wyposażone w podręczny sprzęt do pracy jak również natychmiastowej likwidacji ewentualnych przecieków, bądź też innych awarii technicznych.

§ 50. Nad całością przebiegu przeładunku sprawuje nadzór brygadzista rejonu portowego oraz właściwa służba spedytorska.

§ 51. Przeładunek płynnych chemikalii luzem I, II i III klasy powinien odbywać się zawsze za pomocą rurociągu.

§ 52. W wyjątkowych przypadkach za zgodą Gdańskiego Urzędu Morskiego przeładnek o którym mowa w § 51 może być wykonywany przy użyciu węży przeładunkowych uzbrojonych spiralą niedopuszczającą do powstania załamań.

§ 53. Końcówki węży powinny być wyposażone w łączniki śrubowe wykonane z metalu niepowodującego iskrzenie i odpowiednio uszczelnione.

§ 54. W czasie przeładunku, końcówka węża powinna być wprowadzona do zbiornika cysterny w taki sposób, aby przepompowywana ciecz spływała z wylotu węża bezpośrednio na dno cysterny, nie tworząc strumienia w wolnej przestrzeni, zmniejszając przez to możliwość powstania ładunków elektryczności statycznej.

§ 55. Podczas przeładunku ciśnienie cieczy w wężach nie powinno przekraczać 2,5 atmosfery.

§ 56. Miejsce przeładunku winno być oznaczone niezbędną ilością tablic informacyjnych o zakazie palenia tytoniu, używania otwartego ognia, właściwościach trujących ładunku i ograniczeniu przebywania osób związanych z manipulacją.
2) Obowiązek ustawienia, konserwacji i oświetlenia tablic informacyjnych ciąży na użytkowniku nabrzeża.

§ 57. O czasie rozpoczęcia i zakończenia prac przeładunkowych właściwy rejon portowy wykonujący te czynności powinien powiadomić dyżurnego oficera kapitanatu portu.

Rozdział VIII

Manipulacje wewnątrzportowe materiałów niebezpiecznych

§ 58. Przeładunek materiałów niebezpiecznych powinien być dokonywany przy ścisłym zachowaniu warunków bezpieczeństwa pożarowego i środków zabezpieczenia przeciwpożarowego przewidzianych przepisem rozporządzenia Ministra Żeglugi w sprawie transportu morskiego materiałów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 25 poz. 147 z późniejszymi zmianami).

§ 59. 1) Przed rozpoczęciem przeładunku materiałów niebezpiecznych, które wydzielają gazy łatwopalne, ładownia powinna być wietrzona do czasu minięcia niebezpieczeństwa wybuchu, co winno być stwierdzone próbą na stężenie zawartości gazów.

2) Materiały niebezpieczne skłonne do samozapalenia się oraz materiały łatwopalne, które przy zetknięciu się z wodą wydzielają gazy łatwopalne, nie mogą być przeładowy-

wane przy zaistnieniu warunków atmosferycznych powodujących zawilgocenie tych materiałów bez specjalnego zabezpieczenia ich przed zawilgoceniem.

§ 60. 1) Środki transportu lądowego na czas przewozu w porcie materiałów niebezpiecznych klasy I i materiałów szczególnie niebezpiecznych innych klas, powinny być oznakowane dmowa żółtymi tablicami umieszczonymi po jednej z tyłu i z przodu.

2) Ciągniki powinny być zaopatrzone w sprawnie działające urządzenia przeciwiskrowe. Sprzęt zmechanizowany o napędzie elektrycznym powinien być w stanie wykluczającym iskrzenie. Za ciągnikiem nie może być doczepiona więcej niż jedna przyczepa.

3) Środek transportu samochodowego lub ciągnikowego użyty do przewozu w porcie materiałów szczególnie niebezpiecznych powinien być pilotowany przez pojazd mechaniczny, noszący na widocznym miejscu napis na tablicy „Pilot — materiały niebezpieczne”.
Wymiany tablicy określają przepisy drogowe.

4) Samochody i inne pojazdy mechaniczne jadące w tym samym kierunku nie mogą się zbliżać do ostatniego pojazdu przewożącego materiały niebezpieczne bliżej niż na odległość 30 m.

§ 61. 1) Powierzchnię składową materiałów niebezpiecznych w magazynie ogranicza się koniecznością pozostawienia jednej wzdłużnej i jednej poprzecznej drogi pożarowej o szerokości co najmniej 2,5 m w obrębie wydzielonej strefy pożarowej.

2) Składowanie materiałów w oparciu o ściany, przepierzenia oraz słupy nośne, na których znajduje się instalacja elektryczna, jest zabronione.

3) Odległość między złożonym materiałem, a ścianami, przepierzeniami i słupami nośnymi z instalacją elektryczną powinwinny wynosić najmniej 0,6 m.

4) Poszczególne stosy powinny być tak układane, aby przejście między nimi wynosiło 1 m.

5) Drogi pożarowe oraz pola składowe w magazynach i na placach składowych winny być trwale oznakowane.

§ 62. Składowanie materiałów strzępiastych jak bawełna, juta, sizal, dozwolone jest tylko w suchym dokładnie oczyszczonym miejscu, wolnym od wszelkich śladów i pozostałości po materiałach żrących, olejach, smarach i tłuszczach.

§ 63. 1) Składowanie w magazynach materiałów strzępiastych dozwolone jest przy uwzględnieniu dopuszczalnego obciążenia roboczego powierzchni magazynowej.

2) Przy spiętrzeniu materiałów strzępiastych odległości szczytu stosu od stropu pomieszczenia składowego albo dachu magazynu powinna zawsze wynosić co najmniej;

a) w pomieszczeniach z palną konstrukcją dachową przy materiałach palących się płomieniem — 4 m, a przy żarzących się — 2,5 m.

b) w pomieszczeniach z niepalną konstrukcją dachową 1 m.

3) Postanowienia ust. 2 nie dotyczą wydzielonych komór magazynowych o konstrukcji niepalnej.

§ 64. 1) Podczas przeładunku materiałów strzępiastych należy pobierać próbki w celu zbadania stanu zawilgocenia materiałów.

2) Nie wolno mieszać w stosach materiałów, w których stwierdzono zawilgocenie ponad normę albo zagrzanie oraz materiałów, które już się paliły. Materiały takie powinny być natychmiast usunięte z magazynu.

3) Przecinanie taśm stalowych i drutów może być wykonywane wyłącznie przy pomocy nożyc lub przecinaków nieiskrzących.

§ 65. Wszystkie magazyny portowe zewnątrz i wewnątrz winny posiadać napisy ostrzegawcze o zakazie palenia tytoniu (w języku polskim i angielskim).

Rozdział IX

Składowanie drewna i opakowań drewnianych

Składowanie drewna

§ 66. 1) Drewno na placach składowych należy układać w oddzielne stosy o wysokości nie przekraczającej 6 m.

2) Place do składowania desek i tracicy powinny być podzielone na kwatery — strefy pożarowe, których długość nie może przekraczać 55 m, a szerokość 13 m.

3) Kwatery obejmować winny od 6 do 8 stosów, których powierzchnia składowania nie może przekraczać więcej niż 2880 m^2. Odległość pomiędzy kwaterami powinna wynosić co najmniej 6 m.

4) Odległość między stosami wzdłuż rzędów nie może być mniejsza niż 2 m, a między rzędami nie mniejsza niż 2,5 m; w obrębie tej samej strefy pożarowej.

5) Co kilka kwater (3—4) należy urządzić drogi pożarowe o szerokości co najmniej 6 m o powierzchni utwardzonej.

§ 67. 1) Teren składu powinien być otoczony ogrodzeniem z dojazdami i bramami prowadzącymi na skład.

2) Składowanie drewna we wszystkich postaciach bezpośrednio przy ogrodzeniu jest zabronione. Stosy powinny być odsunięte od ogrodzenia co najmniej 3 m, a jeżeli na sąsiednim terenie znajdują się budynki przylegające bezpośrednio do granic składowania to powinien być zachowany pas ochronny o szerokości 20 m.

3) Place, na których znajdują się tartaki, stolarnie, warsztaty szkutnicze lub inne zakłady prowadzące przeróbkę drewna winny być oddzielone od budynków pasem ochronnym o szerokości 20 m.

Składowanie opakowań drewnianych

§ 68. Przy składowaniu opakowań drewnianych na składowiskach otwartych należy przestrzegać następujących warunków:

1) plac przeznaczony na składowisko powinien być ogrodzony, a w ogrodzeniu należy przewidzieć wjazdy dla straży pożarnej.

2) Składowanie opakowań we wszystkich postaciach bezpośrednio przy ogrodzeniu jest zabronione. Stosy powinny być odsunięte od ogrodzenia co najmniej 3 m, a jeżeli na sąsiednim terenie znajdują się budynki przylegające bezpośrednio do granic składowania to powinien być zachowany pas ochronny o szerokości co najmniej 20 m.

§ 69. 1) Opakowania drewniane należy składać w stosach w ilości do 4000 skrzyń lub 5000 szt. beczek, które nie mogą być układane wyżej niż 4 m. Zwiększenie ilości opakowań w stosach wymaga każdorazowo zgody urzędu morskiego.

2) Składowisko powinno być podzielone na kwatery, zawierające 6—8 stosów ustawionych w odległości co najmniej 4 m jeden od drugiego. Odległość między kwaterami powinna wynosić co najmniej 6 m.

Co kilka kwater (3—4 należy urządzić główne drogi pożarowe co najmniej 6 m o powierzchni utwardzonej.

3) Jeżeli warunki terenowe w obrębie portu nie pozwalają na składowanie opakowań zgodnie z przepisami zawartymi w §§ 68 i 69 ust. 1 i 2, opakowania powinny być składowane poza obrębem portu, w którym pozostawić wolno jedynie ilość opakowań koniecznych do zabezpieczenia potrzeb produkcyjnych na okres 1 doby.

§ 70. 1) Dla każdego składowiska należy opracować plan składowania, zawierający rozmieszczenie stosów, rodzaj składowanego opakowania oraz ich ilość. Plan składowania powinien znajdować się u kierownika składu, który obowiązany jest okazać go na żądanie funkcjonariuszy urzędu morskiego.

2) Miejsce, ilość i sposób składowania podlega zatwierdzeniu przez urząd morski.

3) Użytkownik składowiska obowiązany jest do chemicznego niszczenia trawy.

§ 71. Przy składowaniu opakowań drewnianych w pomieszczeniach zamkniętych (magazynach) należy przestrzegać następujących warunków:

1) magazyny takie powinny posiadać instalację piorunochronną i oświetleniową zgodnie z przepisami budowy urządzeń elektrycznych,

2) składowanie opakowań drewnianych w oparciu o ściany, przepierzenia i słupy nośne, na których znajduje się instalacja elektryczna jest zabronione. Odległość pomiędzy opakowaniami a tymi urządzeniami powinna wynosić co najmniej 0,6 m. W pomieszczeniach, w których znajdują się opakowania należy pozostawić co najmniej jedną wzdłużną i jedną poprzeczną drogę pożarową o szerokości 3 m.

§ 72. 1) Słupy linii elektryfikacyjnych przebiegających przez składowiska opakowań drewnianych muszą być zaopatrzone w sprawnie działające urządzenia piorunochronne.

2) We wszystkich budynkach na terenie placu i przyległych terenach kominy powinny być zaopatrzone w iskrochrony.

§ 73. 1) parowozy i ciągniki wjeżdżające na składowisko powinny być zaopatrzone w iskrochrony. Parowozy powinny wjeżdżać na place z zamkniętymi popielnikami.

2) Przy bramach wjazdowych na teren składowiska powinny być ustawione odpowiednie tablice ostrzegawcze.

§ 74. Place składowe drewna i opakowań drewnianych winny być zaopatrzone w sieć hydrantową.

§ 75. 1) Palenie tytoniu na składowiskach i w magazynie opakowań dozwolone jest wyłącznie w miejscach specjalnie oznaczonych i odpowiednio zabezpieczonych.

2) Na terenie składowiska i w magazynach opakowań nie wolno rozpalać ognia i wykonywać prac przy użyciu płomienia otwartego.

3) Zastawianie przejść i dróg przeciwpożarowych w magazynach i na składowiskach opakowań, jak również zastawianie dostępu do sprzętu przeciwpożarowego i hydrantów jest zabronione.

4) Zainstalowane na składowiskach i w magazynach urządzenia wodne powinny być utrzymane w należytym stanie.

§ 76. 1) Składowiska drewna oraz składowiska i magazyny opakowań drewnianych powinny być wyposażone w sprzęt przeciwpożarowy zgodnie z zarządzeniem Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

2) Dla każdego składowiska drewna oraz magazynu opakowań drewnianych należy opracować instrukcję na wypadek pożaru i zapoznać z nią pracowników. Instrukcja taka powinna być umieszczona na widocznym miejscu.

3) Na terenie składowiska drewna oraz składowiska i magazynu opakowań drewnianych powinny być rozmieszczone na widocznych miejscach i w dostatecznej ilości tablice z zakazem palenia tytoniu.

§ 77. 1) Place składowe drewna i opakowań drewnianych muszą być stale dozorowane.

2) Obowiązkiem służby dozorowania jest ciągłe przebywanie na placach oddanych im pod dozór oraz baczne pilnowanie składowiska i przestrzeganie zasad bezpieczeństwa pożarowego.

Rozdział X

Manipulacja w porcie kontenerów (pojemników) chłodniczych.

§ 78. 1) Składowanie kontenerów chłodniczych posiadających silniki spalinowe winno mieć miejsce tylko na terenie bazy kontenerowej i w wydzielonych na ten cel sektorach.

2) Uzupełnianie zbiorników paliwa, może odbywać się wyłącznie przy pomocy autocysterny przy pełnej technicznie sprawności urządzeń i przewodów paliwowych.

3) Kontenery puste nie posiadające towaru winny być ustawiane na placu w sposób uniemożliwiający dojścia do zbiorników z paliwem, to jest zestawione silnikami do wewnątrz.

4) Przeprowadzanie wszelkich remontów może odbywać się wyłącznie w miejscu wyznaczonym do tego celu.

5) Obsługa kontenerów chłodniczych znajdujących się na terenie bazy winna posiadać odpowiednie w tym zakresie przeszkolenie przeciwpożarowe.

6) Na terenie bazy składowania kontenerów chłodniczych winien być urządzony punkt sprzętu przeciwpożarowego wyposażony w szczególności we właściwe środki gaśnicze dla tego rodzaju obiektów.

7) O zakazie palenia tytoniu oraz posługiwania się otwartym ogniem winny informować wyraźne napisy ostrzegawcze.

8) Teren składowania kontenerów winien posiadać sprawne środki łączności z jednostką straży pożarnej.

Rozdział XI

Przepisy końcowe

§ 79. Uchyla się: Zarządzenie porządkowe z dnia 22.VIII. 1964 r. Nr 17 Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani (Dz. Urz. WRN Gdańsk Nr 13, poz. 81).

§ 80. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia.

Dyrektor
mgr Zdzisław Łukasiewicz

Załącznik do zarządzenia
porządkowego Dyrektora Gdańskiego
Urzędu Morskiego
z dnia 29 grudnia 1973 r. (poz. 4)

PROTOKÓŁ OGLĘDZIN ZBIORNIKOWCA
Raport of tanker inspection

Skład komisji:
Commission consisting of:
1. St. Ofic. Portu ....
Chief Harbour Officer
2. Komendant PSP ....
Chief of the Fire Brigade

W obecności kapitana statku ....
In assistance of Ship's Master
1. Nazwa statku ....
Ship's name
2. Bandera ....
Flag
3. Skąd przybywa ....
Port of departure
4. Nazwa ład. i temp. zapł. ....

Kind of carge and temp. ofinflammability
5. Czy zbiornikowiec posiada ważne dokumenty żeglugowe wystawione przez ....
Has the ship valid shipping cortificates and documents? (Yes, no)
Issued by: ....

OŚWIADCZENIE KAPITANA

Ship's master statemant

Oświadczam, że:
I state herewith that:

a) stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego zbiornikowca jest zgodny z przedstawionymi dokumentami i odpowiada wymogom instrukcji klasyfikacyjnej i przepisom administracyjnym kraju bandery statku
— the security state is this tanker against fire is accoriding to prosented documente and is in corfornity with classification society and administration regulations of ship's flag

b) zabezpieczenie urządzeń: nawigacyjnych, sygnalizacyjnych, wentylacyjnych, sieci elektrycznej, za i wyładunkowych, kuchennych, przeciwpożarowych jest właściwe.
— the security of navigation, signal and ventilation apparatus, electric lines, loading and discharging gear as well an gelley aquioment well poceted againat the fire.

c) statek przecieków kadłuba nie ma:
— the ship no leakag of schell-plating:

d) zbiornikowiec posiada plan pożarowy i załoga jest przeszkolona pod względem pożarowym.
— the tanker possesses a fire-plan and the crew has undergone anti — fire training

e) na zbiornikowcu są przestrzegane przepisy bezpieczeństwa przeciwpożarowego.
— on the tanker all anti-fire regulations are respected.

....
podpis kapitana
master's signatura

WNIOSKI KOMISJI
conclusions of the Commision

1. Przy wprowadzaniu ....
On ontoring the Harbour

....

....

2. Podczas pobytu w porcie ....
during the stay in the Harbour

....

....

3. Przy wyprowadzaniu ....
On leaving the Harbour

....

....

Na podstawie powyższego protokółu Komisja ....
..............................wnosi o zezwolenie na wprowadzenie zbiornikowca do portu.
In accordance with the above the commision postulates to grant (not to grant). The permission to bring the tanker into **Harbour.**

Podpis Komisji
Signature of the Commission Menbers

....
....
....

Decyzja Kapitanatu Portu ....
Harbour Master's decision:

5.

OGŁOSZENIE

PAŃSTWOWEGO ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ ODDZIAŁU WOJEWÓDZKIEGO W OLSZTYNIE

z dnia 22 listopada 1973 r.

w sprawie taryfy i wysokości składki za ubezpieczenie pełnych kosztów leczenia koni i bydła.

Na podstawie § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1961 r. w sprawie sposobu ustalania taryfy i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenie majątkowe i osobowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 3, poz. 6; zm. z 1965 r. Nr 7, poz. 36 i z 1967 r. Nr 6, poz. 67) — Oddział Wojewódzki PZU w Olsztynie w oparciu o taryfę składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła, ustaloną decyzją Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1968 r. Nr BP/RMU/176/68, podaje do wiadomości że:

Z dniem 1 stycznia 1973 r. w powiecie nowomiejskim składka roczna za ubezpieczenie pełnych kosztów leczenia wynosi:

— za jednego konia — 160 zł.

— za jedną sztukę bydła — 80 zł.

W ramach tego ubezpieczenia PZU Inspektorat Powiatowy w Nowym Mieście Lubawskim pokrywa koszty zabiegów lekarsko-weterynaryjnych, leków, dojazdów do chorych zwierząd, sekcji padłych zwierząt oraz koszty związane z wystawieniem przez organ służby weterytnaryjnej opinii o szkodzie dla celów PZU — w pełnej wysokości i niezależnie od wyników leczenia.

Należności te wypłacane będą Powiatowemu Zakładowi Weterynarii w Nowym Mieście Lubawskim na podstawie przedkładanych kwitów leczenia.

Z-ca Dyrektora
Oddziału Wojewódzkiego
mgr Stefan Kucharski

Dziennik Urzędowy redaguje Zespół Redakcyjny — adres: Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadr Urząd Wojewódzki ul. Zwycięstwa 7/9, 10-959 Olsztyn.
Administracja: Wydział Budżetowo-Gospodarczy Urząd Wojewódzki ul. Zwycięstwa 7/9, 10-959 Olsztyn, tel. 47-58, konto nr 1050-94-2-2076 NBP III O. Olsztyn.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika należy wnosić do administracji w terminie 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Prenumerata wynosi:

a) roczna ze skorowidzem — 18 zł
b) półroczna bez skorowidza — 10 zł
Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.

Odbiorca:

opłata pocztowa zryczałtowana

Olsztyńskie Zakłady Graficzne im. S. Pieniężnego — 10-417 Olsztyn, ul. Towarowa 2, Zam. 667/P (1200) G-5
Cena zł 3,30